

Ozsváth Eszter Judit: Kortárs utcaművészet: városnézők, (de)kriminalizált tér-gyakorlatok és szerzői jogi anomáliák

- 2026. 06. 01.

A közterület névével ellentétben voltaképp csupán kis mértékben és akkor is meghatározott szabályok mentén a köz.

A közterület használója egyben az adott térben elhelyezett vizuális elemek befogadója is, a téren áthaladók számára azonban sok esetben fel sem tűnik, illetve, amennyiben igen, akkor feltétlenül sem egyértelmű, hogy ki ezeknek az elemeknek a készítője, elhelyezője, fenntartója. A közterület névével ellentétben voltaképp csupán kis mértékben és akkor is meghatározott szabályok mentén a köz. Az épített és a természeti környezet közötti egyensúly felborulása, valamint a városi terek funkcionális (és a vizuális szennyezést tekintve esztétikai) túlhasználtsága mind hozzájárulnak ugyanakkor egyfajta urbánus telítettség-érzéshez, amelyben az utcaművészet (*street art*, amely nem keverendő a legálisan, a városkép tervezőinek jóváhagyásával, munkájával kihelyezett köztéri művészettel) a köztéri reklám mellett, akár észrevesszük, akár nem, fontos szerepet játszik.

Hazánkban 2010¹ óta a Btk. 371. §-a *Rongálás* címszó alatt kezeli azon művészi (vagy egyéb) szándékkal létrehozott graffitiket (azaz falfirka, a *street art* legismertebb alműfaja²), *paste-up*okat (azaz falragaszokat) és más, efemer, de egy nem mediatisált, azaz például nem felvételen, online elérhető performansznál maradandóbb utcaművészeti produktumokat, melyek létrehozásába az adott magán- vagy közterület tulajdonosa/fenntartója előzetesen nem egyezett bele.³ A hazai sajtóban utcaművészettel kapcsolatban általában kis hírek szoktak megjelenni, főként károkozásokról, nem pedig művészi jellegű tevékenységről beszámolva, s ezt tükrözik a sajtónyelvben⁴ egy-egy ilyen hírnél használt negatív élű terminusok is (vandál, vandalizmus,

rongálás, károkozás, „szétgraffitizték,” balhé stb.). 2022-ben a Kúria tovább szigorította a falfirka megítélését, mivel különböző bíróságok nem egyforma súlyú ítéletet hoztak a falfirkálók ügyében, néhol például felmentették a vádlottat a rongálás vádjáról, amennyiben az általa okozott kár kevesebb volt, mint 50.000 forint, s így bűncselekmény helyett szabálysértésnek számított csupán a tettük.⁵ Egy-egy ilyen aktus elkövetője jelenleg kevésbé súlyos esetben pénzbírsággal, súlyosabb esetben szabadságvesztéssel büntethető, így graffitizés esetében a kriminalisztikai gyakorlat még mindig változó, az egyes ügyek felderítése pedig általában igencsak hosszadalmas.⁶

A „firkáló” személyhez fűződő és vagyoni jogairól Paku Dorottya⁷ ír részletesen „Művészet vagy vandalizmus? Részesülhet-e szerzői jogi védelemben a graffiti?” című tanulmányában, melyben a munkáikat legális úton létrehozó graffiti-művészek szerzői jogi védelem alá vonása mellett áll ki, valamint a műfaj kommodifikálásáról értekezik. Az utóbbi jelenség egyik aspektusaként nevezi meg a *street art* bonyolult jogi helyzetét (mind a jogalkotás, mind az alkotó egyén szempontjából), továbbá az abból és azt a műfaj esszenciális illegalitásából adódó jelenséget, melynek értelmében „a falfestmények egésze vagy egy részlete a jogosult engedélye nélkül jelent meg fényképalbumban, ruházaton, poszteren, illetve filmekben, sorozatokban vagy reklámok háttérében.” (60) Amint azt Paku is tárgyalja, e tendencia globális (munkájában ugyanakkor elsősorban amerikai és európai eseteket sorjáz), hiszen az utcaművészet napjainkban kvázi az egész világon a turisztika (városnéző túrák szerveződnek Budapesten például a gerillaszobrász, Kolodko Mihály miniszobrai köré), a divatipar,⁸⁹ illetve az ezeket sok esetben utilizáló városvezetés egyik kedvelt eszköze a városkép alakításában, „fogyaszthatóvá,” emlékezetessé tételében. Mindezeket túl már nem egyedi eset az sem, hogy egy-egy utcaművészeti alkotás, vagy éppen a műfajban alkotó képzőművész egyéb, nem feltétlen *street art* munkája bekerül az intézményesített múzeumi keretek közé – a jelenség szép példája a tradicionális kulturális rétegek közötti (magaskultúra-tömegkultúra/populáris kultúra/szubkulturalitás) átmenetnek.

Kolodko-szobor a Vajdahunyad vár oldalában (kép: BG)

Az utcaművészet műfaji kereteinek, illetve alműfajainak sorjázása hosszadalmas feladat – Paku ezek közül a graffitire fókuszál, s a graffitinél is esetről esetre szükségesnek tartja annak vizsgálatát, hogy teljesülnek-e a szerzői mű kritériumai vagy sem. Ha azonban az utcaművészetet mint ernyőfogalmat tekintjük, összességében elmondható, hogy nem performansjellegű (tehát nem például utcaszínházi) utcaművészeti alkotást legálisan (bár már a nevében is ellentmondásos, a műfaj esszenciáját negáló a „legális *street art*” terminus) úgy létrehozni, hogy nem a művészt keresi meg az adott terület tulajdonosa, hanem fordítva, csupán igencsak hosszadalmas bürokratikus folyamat után lehetséges. Amennyiben azonban az érintett (fal)felület magántulajdonban

van, akkor is érvényesek rá a városképet érintő szabályozások – egy hazai esetben például a nemzetközileg is elismert művész, TakerOne megrendelésre készített murálját (falfestményét) festette le a tihanyi önkormányzat,¹⁰¹¹ míg az eset inverzeként New York Queens városrészének híres 5Pointz raktárépületén (ez volt a világ egyik legnagyobb street art gyűjteménye) lévő 45 alkotást lefestő tulajdonossal szemben pert nyert a műveket készítő 21 *street art* művész, akik részére a tulajdonosnak egyenként 130 ezer dollárt, összesen tehát mintegy 6,7 millió dollárt kellett fizetnie 2018-ban.¹² A tulajdon(jog)¹³ és a városi térhez való hozzáférhetőség határai ezen esetekben is elmosódnak tehát.

A művészet evolúciójához szervesen hozzátartozik, hogy az ember már jóval az írásbeliség előtt a falra rajzolt – vagyis a térbeli, fizikai felületeken való önkifejezés megelőzte a hordozható médiumok használatát. Ebből következik, hogy az utcaművészet voltaképp nem deviáns kivétel, hanem az emberi kifejezés egyik legősibb formájának kortárs megnyilvánulása. Az önreprezentáció aktusa már a művésznevek, alteregók megválasztásakor elkezdődik, és összefonódik azzal az inherens vágygal, hogy az egyén – legyen akár „insider” vagy „outsider” – helyet birtokoljon, még ha csak ideiglenesen is. Az „insiderek” jelenléte kulturálisan gyakran intézményileg rögzített (például lakcím- vagy klubkártya formájában), míg az „outsiderek” – mint például a graffiti vagy *street art* művészek – becenevek, tagek, szimbólumok segítségével nyomot hagyva jelzik térbeli kötöttségüket. Ez a fajta félnépi-félművészeti jelleg mutatkozik meg az egyes (fal)felületek „össznépi” használatában, továbbá az abból eredő szerzői beazonosíthatatlanságban is (lásd Paku 62). Ez a helyfoglalás nemcsak identitáspolitikai kérdés, hanem a nyilvános jelenlét etikai tétje is: bár a kriminalisztikában nem így ítélik meg, az utcaművészet gyakran egyfajta morális jóság vagy jelentéskeresés mentén szerveződik. Az utcaművészetben gyakoriak az ártatlanságot sugárzó képi elemek – például állatok, gyermekalakok –, jellemző rá a disneyfikáció¹⁴ vagy éppen a gamifikáció¹⁵, valamint az irónia, a szójátékok és a játékosság egyéb motívumai, melyek a hétköznapiakból ismerős vizuális gesztusok „alakjában” jelennek meg. Ilyenek például az ugróiskolára emlékeztető utcai játékok

(természetesen itt külön kérdésként merül föl, hogy a nem művészeti céllal, egy gyermek által felrajzolt krétarajz milyen viszonyban áll például az ugyanarra az aszfalt-felületre fújt szlogennel, *tag-gel*¹⁶¹⁷, vagy egyéb munkával), amelyek spontán performativitással töltenek meg egy-egy járdaszakaszt, pénzköltés és piaci logika nélküli időtöltést kínálva (amint az az utcaművészetben önmagára találó fiatalok esetében magába a műfajba való bevonódásra is érvényes), a városi térre mint közösségi médiumra tekintve.

Graffiti a Thököly úton (2026. április, kép: BG)

Ha e gondolatmenetben is csupán az utcaművészet legegységesebb ágát, a graffitizést tekintjük, Takács Hilda többek között alkotáspszichológiai szempontokat fölvető elmélete mentén fontos leszögezni, hogy

[a] graffitizés tevékenységének kezdete gyakran a serdülőkorhoz köthető. A serdülőkor az identitás kialakításának, az autoritással való kapcsolat szabályozásának és a kortárs kapcsolatok kialakításának kitüntetett időszaka, ám az látható, hogy a posztmodern társadalomban erre hiányosak a támogató keretek. Míg az archaikus társadalmakban kollektív szintéren a beavatási rítusok segítették a folyamatot, a mai serdülőkori beavatásnak nincsenek intézményes formái.¹⁸

Mind az utcaművészet *anti-establishment* jellegére való tekintettel (paradox módon), mind pedig a fiatalok ezen művészeti ágba (s egyben a rítusba) való bevonódása esetében izgalmas példa lehet a Deák 17 Gyermek és Ifjúsági Galéria 2023-2024-es tevékenysége, hiszen a galéria célközönségét jelentő 3-23 éves korosztály számára először 2017-ben rendeztek intézményesített keretek között utcaművészeti kiállítást (a lublini, kifejezetten az utcaművészet intézményesülését szem előtt tartva alapított Brain Damage Gallery-vel közösen), 2021-ben pedig minden addiginál átfogóbb módon egy, a magyar (legfőképp fővárosi) *street art* mintegy 20 évre visszanyúló történetét kísérelték meg bemutatni populáris-kultúra-fókuszú *Budapest Street Archaeology* című tárlatukkal. Ez a tárlat később létjogosultságot jelentett a galéria számára, hogy a 2023-2024-es Budapest Főváros Önkormányzata Közösségi Költségvetési programjának részeként, egy, a lakosság által megszavazott projekt fő kivitelezője lehessen. A „Legál Street Art” című projekt keretében a főváros közigazgatási területén belül elhanyagolt, köztéren álló, rossz állapotú vagy megrongált, a Közművek tulajdonát képező tárgyak (például kapcsolószekrények, szellőzőoszlopok, távhővezetékek) ideiglenes megfestése volt a cél, melyekre pályázni lehetett – elsősorban a fentebb megjelölt korosztályba tartozóknak. Amellett, hogy egy temporálisan (vagyis a projekt erejéig) legalizált műfajba történt meg ezáltal a bevonódás, a projektet a Fővárosi Önkormányzat a „helyes utcaművészet” reklámjaként is kezelte, egyfajta *city branding*-et hirdetve, melyben (bár ez a kiállítás anyagában explicite nem kapott helyet) a város teste, mint médiaplatform, mint szöveg, mint textualitás, s mint kollektív *exoskeleton* mutatkozott meg.

A csoporthoz való kötődés iránti vágyat felnőttkorban a szakmaiság, a szakmai eredmények, megmutatkozási lehetőségek és előremenetel vágya váltja, mivel ekkorra már jellemzőbb, hogy

[a]z illegális viselkedéssel kapcsolatos felfogásoknak (...) szerepük van a városi tér használatában. Akik inkább a graffiti akció jellegét részesítik előnyben, azok a forgalmasabb környékeken hagyják ott a kezük nyomát. Azok, akik a minél komplexebb alkotásokra törekszenek, legális falakat keresnek, vagyis olyanokat, ahol megtűrt a graffiti. Ezek a területek a zavartalan munkának

adnak teret, viszont itt nem tárhatják alkotásaikat a városlakók szélesebb rétegei elé.¹⁹

A befogadóból ezekben az esetekben alkotó válhat. A városi tér megélésének élményéhez pedig hozzátartozik az a megtestesült gyakorlat, amely megköveteli a művésztől, hogy bejárja a városi teret fizikai valójában, hogy kutatója legyen annak, egy valóban helyspecifikus mű létrehozásának érdekében.

Az azonban, hogy hogyan alakítja át az utcai művészet a városi tér megélt élményét, a test-tér fenomenológia (Henri Lefebvre, Maurice Merleau-Ponty, illetve újabban Sara Ahmed és Elizabeth Grosz által meghatározott diszciplínája) által vizsgálendő. A művész terephez való viszonyulása egyben megtestesült esemény is a nézők/befogadók számára, akiknek a városon áthaladva kell az alkotásokkal találkozniuk – gyakran váratlanul, olykor perifériás vagy liminális terekben. Ebben az értelemben a *street art* mind a művész, mind a közönség megszokott útjait átírányíthatja. Lefebvre konceptuális tér-triádjából kölcsönözve, a *street art* tehát nem csupán a (hivatalos térképek, jelzések, építészet világában megszokott) térábrázolásokba avatkozik be, hanem a mindennapi városi életet formáló térbeli gyakorlatokba és reprezentációs terekbe egyaránt, vizsgálata éppen ezért fontos és a műfaj efemer jellege miatt folyamatos figyelmet igényel.

1 Már 2010 előtt is felmerült az utcaművészet jogi anomáliáinak kérdése, melyekről bővebb összefoglalót nyújthat például egy, az *Építészfórum* online építészeti napilapon megjelent beszélgetés- és interjúsorozat, melyben egy már akkor sem aktív, s a jelenleg (2026 májusában) már nem elérhető online graffitis portál, a *Firkanet* főszerkesztője, egyben pedig paradox módon a Városvédő Egyesület antigraffiti osztályának elnökségi tagja (Cukor) és egy akkor még aktív *writer*, Rockchild értekezett többek között a műfaj jogi megítéltségéről. Lásd bővebben: „Graffiti és antigraffiti.” *Építészfórum*, 2004. 04. 26., <https://epiteszforum.hu/graffiti-es-antigrafitti>. Letöltve: 2026. 05. 12.

2 A graffitihez lásd: Balázs Géza korábbi munkáit: *Firkálások a gödöllői HÉV-en*. ELTE: Budapest, 1983. (Magyar Csoportnyelvi Dolgozatok 18.); *Sátorfirkálások*. ELTE: Budapest, 1987. (Magyar Csoportnyelvi Dolgozatok,

34.); A firkálások kutatása és nyelvi jellemzői Magyarországon. Magyar Nyelvőr, 111. (1987) 330–8; Beszélő falak. Ötszáz különféle graffiti, 1980–1990. ELTE: 1994. (Magyar Csoportnyelvi Dolgozatok, 64.)

3 „A falra festett ördög vigyora.” *Helsinki Figyelő*, 2025. 02. 28., <https://helsinkifyelo.444.hu/2025/02/28/a-falra-festett-ordog-vigyora>.

Letöltve: 2026. április 21. A szubkultúra reakciójával kapcsolatban pedig lásd: „'Inkább röhögnek' a börtönnel fenyegetett graffitisek.” *Origo*, 2010. 12. 17., <https://www.origo.hu/itthon/2010/12/meg-inkabb-fujni-fognak-nem-felnek-a-graffitisek-a>. Letöltve: 2026. 04. 21.

4 Lásd például „Köröstarcsai graffiti-balhé: két fiatal vandál a bíróság előtt.” *Körös Hírcentrum*, 2025. 05. 08., <https://koroshircentrum.hu/2025/05/08/korostarcsai-graffiti-balhe-ket-fiatal-vandal-a-birosag-elott/>. Letöltve: 2026. 05. 23. és „Többmillió kárt okoztak a graffitisek.” *VEOL – Veszprém Megyei Hírportál*, 2025. 10. 14., <https://www.veol.hu/helyi-kek-hirek/2025/10/graffiti-rongalas-street-art>.

Letöltve: 2026. 05. 23.

5 Fontos adalék továbbá a rongált vagyontárgy definíciójának pontosítása is, hiszen az „bármely olyan dolog lehet, amelynek pénzben kifejezhető értéke van (például villamosmegálló üvegfelülete, telefonfülke, üzlet ajtaját fedő redőny, köztéri pad, ereszcsonna, tér járdája, épület ablaka, hirdetőoszlop, reklámtábla, újságos pavilon, transzformátor szekrény, szeméttároló, zajvédő plexi fal, fából készült buszmegálló, villamos ablak, bolt cégtáblája, emlékmű stb.)” Lásd továbbá: „A Kúria szigorította a falfirka megítélését.” *HVG*, 2023. 01. 13.,

https://hvg.hu/itthon/20230113_Kuria_falfirka_rongalas_buncselekmény_szigoritas. Letöltve: 2025. 05. 12. és *A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa 4/2022. – Jogegységi határozat (Jpe.IV.60.012/2022/12.)*, <https://kuria-birosag.hu/hu/kuriai-dontesek/kuria-jogegysegi-panasz-tanacs-a-42022-jogegysegi-hatarozat-jpeiv60012202212>. Letöltve: 2025. 05. 12.

6 Lásd továbbá: Mihalik-Dobi Anita. „A graffiti módszerével megvalósuló bűncselekmények felderítése.” *Belügyi Szemle*, 2018/11., 125-138. DOI: 10.38146/BSZ.2018.11.11

7 SZTE ÁJK Összehasonlító Jogi és Jogelméleti Intézet, PhD hallgató (58-86. oldal)

Lásd még: Bonadio, Enrico. “Copyright Protection of Street Art and Graffiti under UK Law.” *Intellectual Property Quarterly*, 2017/2. és Grant, Nicole A. “Outlawed Art: Finding a Home for Graffiti in Copyright Law.” *SSRN*, 2012. 1., https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2030514. Letöltve: 2026. 04. 19.

8 Jason Revok Williams illegálisan létrehozott utcaművészeti alkotását (graffiti) szintén illegálisan, azaz jogdíj megfizetése nélkül használt fel például 2018-ban a H&M divatmárka, a svéd cég perelte is a művészt, a pert azonban felfüggesztették a művész nagyfokú online támogatottsága miatt (lásd: <https://www.nssmag.com/en/fashion/14226/h-m-vs-jason-revok-williams-and-the-problem-of-copyright-in-street-art>).

9 Magyarországon az utcaművészet és a divatipar összehangolódásának egyik legismertebb példája talán Miss KK *street artos* (vagyis *street artist*), aki egyben a Sugarbird nevű hazai ruhamárka tervezőgrafikusa is. A magát prémium női ruhamárkaként aposztrofáló cég egyébként kifejezetten megengedhető árúnak bizonyul az olyan kollekcióikba *street art*-elemeket beemelő nemzetközi márkák mellett, mint például a Tiffany&Co. (ilyen elemeket tartalmazott többek között a „Paloma” kollekció, melynek érdekessége, hogy a graffiti-inspirálta motívumok tervezője és egyben névadója Pablo Picasso és Françoise Gilot lánya, Paloma, valamint az „ABOUT LOVE” kampány, melyben a Jean-Michel Basquiat utcaművész Equals Pi című alkotása került rá egy 150.000 dolláros adventi kalendáriumra, amelyet Beyoncé és Jay-Z reklámozott 2019 adventjén; lásd <https://www.tiffany.com/designers-collections/paloma-picasso-graffiti/> és https://www.instagram.com/p/CV0IUNALz80/?utm_source=ig_embed), vagy például a Gucci 2016-os őszi-téli kollekciójának Trouble Andrew által tervezett darabjai, a „GucciGhost”

kollekciónál. Izgalmas aspektus, főként a Paku-szöveg tükrében, hogy a „Paloma” és a „GucciGhost” kollektók graffiti-mintái főként betűalapúak, kalligrafikusak.

10 „Hattyút festett egy tihanyi épületre, az önkormányzat most visszafesti fehérre.” Telex, 2021. 06. 14., <https://telex.hu/belfold/2021/06/14/tihany-galeria-fal-hattyu-street-art-utcai-muveszet-festes>. Letöltve: 2026. 05. 24.

11 A helyiek a murál eltávolítása ellen petíciót indítottak, illetve nyílt levelet címeztek Tósoki Imre polgármesternek és Bujdosó Judit főépítésznek, lásd: https://www.peticiok.com/tihanyi_hattyu_-_peticio_es_nyilt_level.

12 „Pert vesztett a háztulajdonos, aki lemázolta a világ legnagyobb graffitigyűjteményét.” *Index*, 2018. 02.13., https://index.hu/kultur/2018/02/13/new_york_graffiti/. Letöltve: 2026. 04. 21.

13 Lásd Paku, illetve Lerman, Celia. “Protecting Artistic Vandalism: Graffiti and Copyright Law.” *NYU Journal of Intellectual Property and Entertainment Law*, 2012: 312, 324.

14 A disneyfikáció (*disneyfication*) egy szociológiai jelenség, melynek lényege egyes környezeti elemek biztonságossá, fogyaszthatóvá, könnyen befogadhatóvá történő átalakítása, némileg pejoratíve „lebutítása,” banalizációja, esetenként homogenizálása. Az utcaművészetben a disneyfikáció az önmárka-építés (*self-branding, personal branding*) egyik eszköze lehet, lásd Fowlow, Patrick. “Banksyization: How Banksy Follows the Tenets of McDonaldization and Disneyization to Create His Brand.” 2012.

15 Angolul *gamification*, azaz játékosítás, a különböző hétköznapi folyamatok izgalmassá, vonzóvá tétele azáltal, hogy azokat (számítógépes) játékokhoz teszik hasonlatossá, alkalmazása egyaránt lehetséges az online és az offline térben. Egyes neurodivergenciák (pl. ADHD) esetében a jutalomalapú gamifikáció a hétköznapiak szervezésének (oktatás, egészséges életmód) egyik segítőeszköze lehet, lásd: Belhaj, R., Ali, A, N., & Boulahrouf, I. “Gamified

Hybrid Learning for Neurodiverse Students: Designing Universally Accessible Instructional Models.” *Journal Neosantara Hybrid Learning*, 3(1), 2025, 41-50. <https://doi.org/10.70177/jnhl.v3i1.2229>. A képalapú-imaginatív játékok neurodivergenciához való kapcsolatáért lásd Atherton, Gray, Dawson, Emily, Cross, Liam. “Metaphors and myths: Using the board game Dixit to understand the autistic lived experience.” *Discover Psychology*, 2025, 5(1). DOI: [10.1007/s44202-025-00340-9](https://doi.org/10.1007/s44202-025-00340-9).

16 A tag, míg a közösségi médiában (meg)jelölést, címkézést, indexelést jelent, addig a graffitikultúrában alapvetően területjelző funkciót tölt be, egyfajta szignóként mutatva az adott területet vizuálisan „uraló” ún. *writer* vagy *writer*-kollektíva (azaz *crew*) jelenlétét.

17 A graffitis (és így részben az utcaművészeti) nyelvben annak újkori angolszász eredetének köszönhetően az angol (vagy angol eredetű) szavak dominálnak.

18 Takács Hilda. *Látható és láthatatlan a street art alkotásban: elemzés interpretatív fenomenológiai analízis alkalmazásával* (doktori értekezés) – <https://psychiatry.aok.pte.hu/html/takacs-hilda-phd-2020.pdf>, 40. o.

19 Gönczö, Viktor, Téglás, Attila. „’Mindenhová kell fűjni, én úgy mondom.’ Egy szegedi graffitis csoport kultúrájának vizsgálata.” <https://mek.oszk.hu/01100/01145/01145.pdf>, 20. o.

Nincs hozzászólás!

Your Email address will not be published.

Save my name, email, and website in this browser for the next time I comment.

Hozzászólás küldése

This site uses Akismet to reduce spam. [Learn how your comment data is processed.](#)

© 2026 e-nyelvmagazin.hu. All rights reserved.